

Mál nr. 187/2014**M****og V vegna slysatryggingar ökumanns bifreiðarinnar X.****Tilkynningarfrestur 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga vegna slyss 20. desember 2010.****Gögn.**

1. Málskot móttengið 13. júní 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 3. júlí 2014.

Málsatvik.

Í gögnum málsins liggur fyrir lögregluskýrsla sem staðfestir að M hafi hlotið „smávægileg meiðsl“ í umferðaróhappi þann 20. desember 2010. Hún leitaði samdægurs til læknis þar sem hún kvartaði m.a. um verki í hálsi og öxl. Eftir það leitaði hún til læknis í janúar 2011 og síðan ekki aftur fyrir en á árinu 2013. Í málinu liggur fyrir matsgerð dags. 2. desember 2013 þar sem matsmenn telja að um ári frá slysi hafi M átt að vera ljóst að um varanlegar afleiðingar væri að ræða vegna slyssins. Slyshennar var tilkynnt til V í lok janúar eða byrjun febrúar 2013.

M telur að hún hafi tilkynnt um slys sitt til V innan árs frá því henni var kunnugt um að hún hefði hlotið varanlegar afleiðingar af slysinu 20. desember 2010. M telur að sá tímapunktur hafi verið í lok árs 2012 eða í byrjun árs 2013. M bendir á að hún hafi verið í sjúkraþjálfun ár árinu 2011 og árið 2012 hafi hún reynt einkaþjálfun til að bæta heilsu sína. Það hafi ekki fyrir en eftir að hún hafði lokið þeirri þjálfun sem ætla megir að hún hafi áttað sig á atvikum á bak við kröfu sína í skilningi 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

V telur að miða verði við niðurstöðu matsmanna um hvenær M hefði átt að gera sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyss. V bendir á að síðasti tími M í sjúkraþjálfun hafi skv. gögnum málsins verið í maí 2011 og ekkert komi fram í málinu annað en að M hefði átt í lok þess árs að geta gert sér grein fyrir varanlegum afleiðingum sínum.

Álit.

Í málinu liggja fyrir læknisfræðileg gögn sem sýna að M leitaði mjög takmarkað til læknis vegna afleiðinga slyssins í desember 2010. Hún fór í sjúkraþjálfun fyrri hluta ársins 2011 og fékk þar þær upplýsingar um að hún gæti orðið betri með reglulegri hreyfingu. Þó M, m.v. þær upplýsingar sem liggja fyrir í gögnum málsins, virðist ekki hafa tekið upp skipulagða reglulega hreyfingu fyrir en á árinu 2012 þegar hún leitaði til einkaþjálfara, verður það ekki talið hnekkja niðurstöðu matsmanna í matsgerð dags. 2. desember 2013. Þar kemur fram að M hefði mátt gera sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyssins um ári eftir það eða í lok árs 2011. Þegar tilkynning barst V í byrjun árs 2013 var því árstilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga liðinn.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns bifreiðarinnar X.

Reykjavík 19. ágúst 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.